

[Tinning]

ren forestiller sig, for dette med delpension og deltid og smidiggørelse af muligheden for at gå ud og ind og sådan noget kan jo nemt gå hen og blive så generelt formuleret, at alle kan blive enige om det, og så ved vi jo næsten med sikkerhed, at så er det nok, fordi vi ikke snakker konkret nok. Jeg synes også, det er vigtigt, fordi det berører hele det andet tema, de ældres forhold til arbejdsmarkedet.

Om det tredje tema, nye og bedre boligformer, skal jeg ikke sige meget, men stort set bare tilslutte mig fru Inge Fischer Møllers spørgsmål: hvad er meningen, hvad er det, man har tænkt sig?

Det tredje nøgleord: større selvbestemmelse for den enkelte. Igen: har man ikke en ordentlig pension, bliver snakken om større selvbestemmelse kønne ord, vi kan fylde bøger med.

Der er et enkelt lille eksempel, der vedrører de 6 pct., vi har snakket om, som bor på plejehjem, hvor de jo i dag bliver udsat for en kraftig umyndiggørelse, ikke fordi man vil umyndiggøre de ældre, men det er jo det, der sker, når der kun er nogle få hundrede kroner om måneden i lommepenge, og jeg vil godt vide, hvad det er for erfaringer, socialministeren mangler. Der står på sp. 3241, at man bestemt burde gøre noget ved dette med, at de ældre på plejehjem kun har lommepenge, men vi mangler nogle erfaringer. Sådan en radikal løsning kan man ikke lave sådan lige med det samme, står der.

Til allersidst skal jeg bare sige, at når man kigger på det lille afsluttende afsnit, som hedder »sporskifte i ældrepolitikken«, så synes jeg, at det desværre er temmelig sigende, at de to ting, der er sket, er, dels at socialministeren har bedt kommunerne om at spare på plejehjemmene, dels at der er en bestemmelse i den nye version af bistandsloven om forsøg inden for ældrepolitikken, som i første omgang sigter på besparelser, og som selvfølgelig i anden omgang – men det er sådan, rækkefølgen er – sigter på at give de ældre muligheder for et bedre liv. Det er altså de to ting, som er sket: en henstilling om, at der spares, og en beslutning om, at der laves nogle besparelsesforsøg. Alt andet hævner i den kasse, der hedder: på lidt længere sigt, eller i den endnu større kasse, som hedder: vi håber at finde nogle løsninger inden for de nærmeste 10 år – det bliver formentlig en anden regering, det kommer til at berøre,

men det er jo til at leve med – og af den grund, men også af mange andre grunde har vi i VS tænkt os at lave en række beslutningsforslag om ældrepolitik, som kan medføre, dels at vi får en mere konkret diskussion om den, dels at vi får puttet lidt mere hen i den kasse, der handler om at gøre tingene her og nu og ikke udsætte dem enten til på lidt længere sigt eller i 10 år.

Inge Krogh (KrF):

Jeg kan erklære mig ganske enig med ministeren i, at det gælder om at vise mere respekt for de ældre, og at man så vidt muligt må se at få en ældrepolitik, så den enkelte kan trives. Men det kan jo være vanskeligt i et samfund som vort, hvor alt mest drejer sig om det økonomiske og om arbejdslivet, hvor f.eks. børnene bliver behandlet mere og mere ens, og hvor flere og flere passes i daginstitutioner, der er blevet mere og mere ensrettede, og hvor det er svært for den enkelte institution at blive præget af en bestemt ideologi.

Måske kan det derfor inspirere til et mere alsidigt samfund, hvis vi tager spørgsmålet om ældrepolitikken op med henblik på agtelse for den enkelte.

Overgangen til en pensionisttilværelse er, som det er nævnt flere gange, hård for mange. Det kommer pludseligt, og de ældre har den sidste tid, medens de har arbejdet, i almindelighed været så trætte, at de ikke har kunnet holde hobbyer og andre ting ved lige. Noget af det, man måske skulle tænke på, er, at i vort samfund er det, som om man kun har værdi, medens man arbejder, og at man vel nok på grund af teknologiens fremtrængen må revidere det syn på mennesket.

I redegørelsen tales der om mulig delpension. Det vil være udmærket, det synes jeg at der bør arbejdes mere på. Det vil vel tage lang tid at få gennemført, og der er mange problemer. Nu har vi talt meget om, at det ikke er godt med kommissioner, men det var dog muligt, at det var godt med en kommission, der kunne arbejde med spørgsmålet om delpension.

Det, der betyder meget for ældre, er, at man kan få lov til at bestemme over sig selv så længe som muligt, bestemme over sin hverdag, bestemme, hvad man vil spise, hvornår man vil drikke en kop kaffe o. lign. De fleste mennesker vil derfor blive længst